

St. Thomas, men har netop, fordi det er et engelsk Selskab, forlagt den til en engelsk Ø. Bliver nu St. Thomas gjort til saa absolut den bedste Havn at søge til, kunne de blive tvungne til at gaa tilbage igen, men det er ikke, hvad de ønske, og derfor ønsker „Royal Mail“s Leder maaske i sit Hjerte ingenlunde — og med god Grund —, at denne Sag skal lykkes for Koncessions-søgerne.

Saa sagde det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen), at man maatte bebrejde Regeringen, at den ikke i Koncessionen havde sikret Staten Del i de store Fordele, som nu muligt Koncessionssøgerne faa. Staten bringer Øerne med deres fortrinlige Beliggenhed, den bringer Retssikkerhed og alt det, der skal bygges paa. Men det samme er noget, Staten gør overalt, ogsaa her i Danmark, paa ethvert Sted, der har Chance. Og jeg ved ikke af, at Staten, fordi den giver en Koncession, nogen Sinds derfor har forlangt, at hvis det gaar godt for Koncessionssøgerne, skulle de give Staten Del i Udbyttet. Naar Staten har givet Koncession paa Jernbaner, have vi aldrig forlangt det, ja, naar Staten har taget sin Part af Jernbanen, f. Eks. Halvparten, saa faar den sin Del i Udbyttet, men ellers ikke. I det eneste Tilfælde, som ellers har været omtalt i Forbindelse med dette Spørgsmaal, Frihavnen, maa jeg sige, at Frihavnen ganske sikkert har hjulpet til at skaffe Københavns Havn, men ogsaa selv faaet, Del i de Fordele, som København har gennem sin Beliggenhed. Da Staten nu gav Koncessionen til Frihavns-selskabet og her fastslog, at Havnen skal have Fordele af Frihavnen udover den, det i det hele taget er, at den har bidraget til, at Skibsfarten er holdt her til København i anderledes Maal, end Tilfældet ellers vilde have været, fordi der er kommet de rette Losserejer og meget andet, er det kun som Følge af, at Havnen har været med til at udrede en meget stor Del af, hvad Frihavnen har kostet. Havnen indskød Arealer, som jeg vil ikke sige den Gang havde den Værdi, for det havde de netop ikke, og de vilde neppe faa den, men som dog blev anslaaede til en Værdi af 14 Mill. Kr. Og hvorledes blev saa Havnen stillet overfor Frihavns-selskabet? Ja, Frihavnen, som havde Værdier til et Beløb af 4 Mill. Kr., og Havnen, som havde indskudt Arealer til en Værdi af 14 Mill. Kr., skulle dele lige, indtil Frihavns-selskabet har faaet 4 pCt. Først naar man kommer derover, begynder Havnen at faa

en større Part, fordi dens Indskud er større. Man kan saaledes slet ikke drage nogen Sammenligning herfra. I det hele taget vil jeg sige, at skal Staten med Berettigelse kræve Goder af disse Koncessionshavere, dersom Foretagendet bliver den Guldgrube, som nogle nu spaa, saa forudsætter det efter min Mening ogsaa, at Staten skal bære sin Del af Risikoen, indtil Guldgruben er kommen til Verden, ved at være Aktionær, hvad jeg mener kunde være det rigtige.

Det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) siger, at vi skulle være forsigtige med at give Koncessioner, der kunne bringe Fordele til Koncessionsejere. Ja, det kommer ganske an paa, hvorledes Udnyttelsen af Koncessionen er. I Almindelighed skulle vi maaske være forsigtige med de Vilkaar, hvorpaa vi give Koncessioner, men de, der bære Risikoen ved et Foretagende, som Staten ikke selv vil udføre, men som den maa ønske udført, skulle sandelig ogsaa have Fortjenesten. Vi skulle da tilmed være glade, naar de, der løbe Risikoen, ogsaa faa en god Fortjeneste.

Finansministeren (N. Neergaard):

Den sidste ærede Taler (Hammerich) har lettet mig ikke lidt i mit Svar, thi han har paa en Række enkelte Punkter besvaret de fremkomne Indvendinger paa en Maade, som jeg fuldkomment kan slutte mig til. Jeg kan derfor indskrænke mig til nogle mere almindelige Bemærkninger om Sagens Hovedpunkter og et Par enkelte Spørgsmaal, som det ærede Medlem og Regeringspartiets Ordfører (Birch) ikke vare inde paa.

Det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen [Skanderborg Amts 1ste Valgkreds]) bebrejdede os, at der ikke var sket nogen grundlæggende Ændring i de vestindiske Øers Skatteforhold siden 1906, og navnlig, at vi ikke have tilvejebragt en Formue- og Indkomstskat. Hertil maa jeg sige, at det var Forudsætningen i 1906 og har for Resten altid været Forudsætningen, at vi ikke skulle lovgive om Øernes Skatteforhold uden deres egne lovlige Repræsentanters Samtykke. Det blev bestemt fastholdt af Regeringen i 1906, og Rigsdagen som Helhed billigede det. Man har søgt at faa gennemført en Formue- og Indkomstskat derovre; men det er ikke lykkedes — jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder, det hører jo ikke hjemme her —, idet Kolonialraadene have stillet sig meget afvisende overfor det. Derfor har Regeringen foreløbig maattet opgive sine Planer i saa Henseende.